

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4537/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Павлица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Републички хидрометеоролошки завод, Београд, коју заступа Државни правобранилац, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 886/22 од 13.04.2022. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 886/22 од 13.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 886/22 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19565/18 од 24.03.2021. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезана тужена да за њу уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање РС, Филијала Београд, за период радног ангажовања тужиле наведене у том ставу изреке, према важећој стопи од важеће законске основице у тренутку исплате. Ставом II изреке, утврђено је да је тужба у делу којим је тражено да се тужилци уплате припадајући доприноси за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање РС, Филијала Београд, за период од 15.04.1999. године до 15.10.2005. године и за период од 15.04.2018. године до 15.10.2018. године, повучена. Ставом III изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.800,00 динара. Ставом IV изреке, одбијен је захтев за камату на трошкове парничног поступка за период од пресуђења 24.03.2021. године, па до дана када су наступили услови за извршење. Ставом V изреке, одбачен је захтев тужиле за ослобађање од плаћања судских такса.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 886/22 од 13.04.2022. године, ставом I изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 19565/18 од 24.03.2021. године, у ставу I и III изреке.

Ставом II изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Тужиља је доставила одговор на ревизију тужене.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је уплата за тужиљу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање РС, за период њеног радног ангажовања на основу уговора о привременим и повременим пословима на испаливању противградних ракета. Одлука нижестепених судова донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и заснована на правилу о терету доказивања прописаном одредбом члана 231. Закона о парничном поступку, пошто тужена није доказала да је извршила своју обавезу уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужиљу на основицу исплаћене накнаде. С тим у вези, наводима ревизије ревидента о погрешно примени материјалног права, уствари се указује на погрешну и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У имовинско-правним споровима из радног односа, дозвољеност се цени на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период свог радног ангажовања, Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање РС, Филијала Београд, тужиља је поднела 02.11.2018. године, а у тужби није означена вредност предмета спора. Првостепени суд је тужиљу обавезао да плати таксу на тужбу у износу од 1.900,00 динара, што одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић